

نۇرھان پاموك

۳-۳

لە توركييهوہ: بەكر شوانى

مائی داپیرم «دایکی دایکم» ریک دهکهوته بهرامبهر مزگهوتی شیشلی و له دوایین ویستگهی پیش گهراجی ترام بوو. ئەو مهیدانه که ئیستا پرە له ویستگهی ئۆتۆبوس و مینیبوسە لە هه‌موو لاهه به نووسین داپۆشراو، کۆگای گه‌وره‌ی چه‌ندین نهۆمی، شوینی کاری ئاپۆره‌ی زۆری ئەوانه‌ی که له پشووی نیوه‌رۆدا به بابۆله‌ی ده‌ستیانه‌وه وهک میرووله سه‌ر شوسته‌کان پر ده‌که‌ن و به باله‌خانه‌ی دزیۆ و بلند ده‌ور دراوه، ئەو سه‌رده‌مه ده‌که‌وته ئەوپه‌ری به‌ری ئەوروپای ئەسته‌نبوله‌وه. کاتیک ده‌ پازده خووله‌ک له مائی ئیمه‌وه به پی ده‌رۆشیتین و ده‌گه‌یشیتینه مه‌یدانی فراوانی به‌ردیژ و کشومات، ده‌ست له ده‌ستی دایکمان و به‌ژیر سیبهری ریزی داری توو و ئیخلامووردا ریمان ده‌کرد، ده‌که‌وتینه به‌ر شه‌پۆلی هه‌ستی گه‌یشتن به‌ کۆتاییی شار.

خانوی چوار نهۆمی له به‌رد و چیمه‌نتۆ بنیاتنراوی داپیرم قیت چوو بوو به ئاسماندا و له قوتوویه‌کی زرافی شقارته ده‌چوو، روویه‌کی رووه‌و رۆژئاوا بۆ ئەسته‌نبولی ده‌روانی و روویه‌کیشی له گرده‌کانی به‌ دارتوو داپۆشراوی رۆژه‌لات بوو. پاش مردنی می‌ردی و به‌شوودانی هه‌رسی کچه‌کانی، به‌ ته‌نیا له ژووریکه‌ی ئەو ماله‌ی سه‌رتاپا تزه له دۆلاب، میژ، ته‌پله‌ک، پیانو و شتومه‌کی ترده‌ ده‌ژیا. پووری گه‌وره‌م ژمه‌کانی خواردنی بۆی ئاماده‌ ده‌کرد، یان خۆی بۆی ده‌برد، یان ده‌یکرده سه‌فه‌رتاسییه‌وه و به‌ شو‌فیردا بۆی ده‌نارد. داپیرم نه‌ک هه‌ر له ژووری خۆی نه‌ده‌هاته ده‌ری و دوو نهۆم خوارتر نه‌ده‌چووئه ئاشپه‌زخانه تا ژمه‌یک خواردن بۆ خۆی ئاماده‌ بکات، بگره‌ نه‌ده‌چووئه ژوه‌کانی تری نو‌قمی تاریکی و به‌ چینیک تۆزی ئەستوو و ته‌ونی فراوانی جالجالۆکه داپۆشراو تا ده‌ستیکیان پێدا به‌یخت و ریکیان بخاته‌وه. ئەمیش ریک وهک دایکی خۆی که سالانیکه‌ی زۆر و تا مردن به‌ ته‌نیا له خانوویه‌کی گه‌وره‌ی ته‌خته‌دا ژیا بوو، تووشی نه‌خۆشیی ته‌نیا یی پر له راز بوو بوو، بۆیه هه‌رگیز مۆله‌تی نه‌ده‌دا هه‌لسوورینه‌ریک، یان ژنیک رۆژانه بچیته‌ ماله‌وه.

هه‌ر کاتیک ده‌چووین بۆ سه‌ردانی، دایکم تاوکی درێژ له زه‌نگی ده‌دا و مسته‌کۆله‌ی ده‌کیشا به‌ ده‌رگه‌ی ئاسنیدا. داپیرم له هه‌ره کۆتاییدا له نهۆمی دووهم ده‌ریوانه‌ی ژه‌نگرتووی په‌نجه‌ره‌ی رووه‌و مزگه‌وتی ته‌شویقییه‌ی ده‌کرده‌وه، که‌میک سه‌یری خوارتی ده‌کرد، له‌به‌رئه‌وه‌ی متمانه‌ی به‌ چاوه‌کانی نه‌بوو، و نه‌یده‌توانی دووریان پی ببینیت، داوای ده‌کرد ئیمه‌ بانگی بکه‌ین و ده‌ستی بۆ رابوه‌شینین.

دایکم ده‌یگوت: "کورم له شیپانه‌ی ده‌رگه‌ ده‌رچن، با دایکم بتانبینیت." خۆشی له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا ده‌هاته ناوه‌راستی شو‌شته، ده‌ستی بۆ دایکی راده‌وه‌شاند و بانگی ده‌کرد: "دایه

گیان، خوّم و مندالّه کانین. خوّمانین. گویت لیمانه؟"

به خنده‌ی شیرینی کتوپر چه‌کهره‌کردوی سهر روخساری داپیره‌ماندا حالی ده‌بووین ئیمه‌ی دیوه و ناسیومانی. یه‌کسه‌ر له به‌رده‌م په‌نجه‌ره ده‌کشایه‌وه، ده‌چووه ژووری خوئی، کلیلیکی گه‌وره‌ی له ژیر سهرینه‌که‌ی ده‌رده‌هینا، پاش ئه‌وه‌ی له پارچه‌یه‌ک روژنامه‌وه‌ی ده‌ئالاند، فرپی ددایه خوارئ بو ئیمه. من و کاکم پالمان به‌یه‌که‌وه دنا بو ئه‌وه‌ی یه‌کیکمان کلیله‌که له هه‌وادا بگرینه‌وه.

کاکم له‌به‌رئه‌وه‌ی هیشتا قوئی ده‌یه‌شا، نه‌یتوانی بو کلیله‌که رابکات، من رام کرد له‌سه‌ر شوسته‌که هه‌لم گرت‌ه‌وه و دامه دایکم. ئه‌ویش به‌زور ده‌رگه‌ی کرده‌وه. هه‌رسیکمان پالمان نا به‌ ده‌رگه‌ی ئاسنه‌وه و هیدی هیدی کرایه‌وه. له ناو تاریکییه‌وه بوئی که‌وناره‌یی، توژی ئاویت‌ه‌ی که‌روو، کوئی و بی هه‌وایی هات. من له هیچ شوینتیکی تر هاوشیوه‌ی ئه‌و بوئه نه‌چوو‌بوو به‌که‌پوومدا. دز زوو زوو ده‌چوونه ئه‌و مالانه‌وه، بوئه داپیره‌م به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ی تییان بگه‌یه‌نیت پیاو له ماله، پالتوی یه‌خه تووکردار و شه‌په‌ی باپیرمی به‌ ئاسکی ئه‌ولای ده‌رگه‌دا هه‌لواسی بوو. له‌ولاتریشه‌وه جووتیک جزمه‌ی باپیره‌م دانرابوون و هه‌موو جاریکیش منیان ده‌ترساند.

پاش که‌میک، له‌وپه‌ری پلیکانه‌یه‌کی ته‌خته که راسته‌وخو ده‌چووه نه‌ومی دووم، زور له‌ دور، له‌ رووناکییه‌کی سپیدا داپیره‌مان بینی خوئی دابوو به‌سه‌ر گۆچانی ده‌ستیدا و بی جووله و وهک تارمایی له‌ ناو تیشکیدا راوه‌ستابوو که له‌ جامه ته‌لخه‌کانی پشت‌ه‌وه دزه‌ی ده‌کرد.

کاتی سه‌رکه‌وتنمان به‌ پلیکانه‌ی جیره‌جیره‌که‌دا دایکم هیچ قسه‌ی له‌گه‌ل داپیره‌مدا نه‌کرد. جارانی تر ده‌یگوت: "چوئی دایه گیان؟ زور بی‌رت ده‌که‌م دایه گیان. هه‌وا فره سارده دایه‌گیان!" له‌ کوئیایی پلیکانه‌کان به‌ده‌م هه‌ولدانه‌وه بو سه‌یرکردنی خاله‌ گۆشتینه‌کانی سه‌ر روو و زنده‌کانی داپیره‌م، ده‌ستیم ماچ کرد. دیسان له‌ تاکه‌ ددانی ناو ده‌می، چه‌ناگه‌ی زور دریزی و تووکه‌کانی رووی ترساین و هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ی چووینه ژوورئ، له‌ملاو و ئه‌ولای دایکم دانیش‌تین و خوّمان له‌ پالیدا گرمۆله کرد. داپیره‌م به‌ جلی نووستن و هیله‌کی خووریی دریزه‌وه چووه پخه‌وی گه‌وره‌ی خوئه‌وه که زوربه‌ی کاتی روژی تیدا به‌سه‌ر ده‌برد، بوّمان پی که‌نی و به‌ نیگا‌کانی داوای لیمان کرد به‌زمی بو بگنرین و دلّی خویش بکه‌ین.

دایکم گوتی: "سوپاکه‌تان باش ناسووتیت دایه گیان." مقاشی هه‌لگرت و که‌میک تیکی دا. داپیره‌م که‌میک چاوه‌رپی کرد. پاشان گوتی: "ئیس‌تا وان له سوپا به‌ینه. هه‌ندیک

«حهواديس»م بدهرى، چى ههيه و چى نيهه له دنيا دا؟»
 دايكم له تهنيشتمان دانيشتهوه و گوتى: «هيچ شتيك له ئارادا نيهه!»
 «هيچ شتيك نيهه بۆ گيرانهوه؟»
 «هيچ شتيك شك نابهم دايه گيان.»
 داپيرهه پاش كه ميك بېدهنگى گوتى: «كەست نەدى؟»
 دايكم گوتى: «دايه گيان خۆتان دەرزانن...»
 داپيرهه هەلى دايى و گوتى: «بۆ خاترى خوا تەنانەت «حهواديس» يكيش نيهه؟»
 بېدهنگيههك هاته ئاراوه.
 من گوتم: «داپيره دهرزيمان لى درا.»
 داپيرهه وهك ئەوهى زۆر سههري سورمابيت، چاوه شينهكانى داچهقاند و گوتى: «توخوا!
 ئازارتان پى گهيشت؟»
 كاكم گوتى: «قۆلى من ديشيت.»
 داپيرهه به پيکهنينهوه گوتى: «واى!»
 بېدهنگيههكى تر هاته ئاراوه و تاويكى دريژى خايهند. من و كاكم ههساين، له پهنجهرهوه
 سههري دهرهوه، گرده دوورهكان، دارتووهكان و كهپرى كۆن و خالىي ناو باخچهي پشتهوهمان
 كرد.
 داپيرهه جوړى ئەوهى له دايكم بپارپتهوه، گوتى: «هەر هيچ به سهرهاتيک نيهه؟ خۆ دهچيته
 سهري بۆ كن خهسووت. كەس نايەت بۆ ئەوئ؟»
 دايكم گوتى: «دوينى پاش نيههرويا خاتوون هات. مندا لان له گه ل دايكان و
 باوكانياندا گه مەي كاغهزيان كرد.»
 داپيرهه به كسهه به خۆشيهوه ئەو شتهى گوت كه ئيمه چاوهريمان دهكرد:
 «ئەو له كۆشكهوه دەرچوو!»
 بېگومان دهمانزانی مهبهستي كۆشكه رهنگينهكانى وهك كيكي كرئمدار نيهه كه ئەو
 سالانه له كتيب و رۆژنامهكاندا زۆرم له بارهيانهوه خوئندبووهوه، بگره حالى دهبووين
 مهبهستي كۆشكى دۆلمهباخچهيه. به لام دواي چهندين سال حالى بووم داپيرهه به
 سووكايهتي بيكردنهوه ئاماژهي دهكرد بۆ دهرچووني دلرووبا خاتوون له حهرهمسهراي دوايين
 سولتان، واتا دهيويست بليت كه نيزهك بووه. مهبهستي له سووك روانينهش تهنيا ئەو
 خاتوونه نهبوو كه دواي به سههردنى تهمهني جوانى له حهرهمسهرا شووى به بازركايتيك

کردبوو، بگره مەبەستی باوکی دایکیشم بوو، چونکه له گەڵ ئەو ژنەدا دۆستایەتی کردبوو. پاشان چوو سەر بابەتێکی تر لەو بابەتە تانە ی هەموو جارێک له گەڵ دایکەدا قسەیان لە بارەیانەوه دەکرد: داپیرەم هەفتە ی جارێک دەچوو بە یۆغۆ، بە تەنیا لە رێستۆرانتی گران و بە ناویانگی عەبدوڵا ئەفەندی نانی نیوهرۆی دەخوارد و پاشان بە دووردریژی گازندە ی له هەر شتێک دەکرد لەوانە ی که خواردبوو ی. بابەتی سێبەمیش بە پرسینی له پری ئەم پرسیارە له ئیمە دەستی پێ کرد: "منداڵینە، دایکی باوکتان کەرەوزتان دەرخوارد دەدات؟" وهک ئەوهی دایکم ئامۆژگاریمان کردبوو، هەردوو کمان بە جارێک گوتمان: "دەرخواردمان نادات، نەنە."

داپیرەم وهک هەموو جارێک بۆمانی گێرایهوه چۆن چاوی پێوه بووه له باخێک پشیلەپهک میزی بەسەر کەرەوزدا کردوو و گوتی کێ دەزانی ئەو کەرەوزە بی ئەوهی بشۆردریتەوه، دەجندریت و دەکریتە خۆراکی چ بێ ئەقلێکەوه. باسی ئەوهی کرد چۆن ئەو بابەتە ی له گەڵ سەوزەفرۆشانی شیشلی و نیشانناشیدا که تا ئەو کاتەش کەرەوزیان دەفرۆشت، تاوتوی کردوو.

دایکم گوتی: "دایه گیان، منداڵەکان بیزار بوون، دەیانەوێت تەماشای ژوورەکانی تر بکەن، با دەرگە ی ژووری بەرامبەریان بۆ بکەمەوه."

بۆ ئەوهی ئەگەر دز له پەنجەرەوه هاتە ژووری، نەتوانیت بچیتە ژوورەکانەوه، داپیرەم دەرگە ی هەموو ژوورەکانی له دەرەوه قفل دەدا. دایکم دەرگە ی ژووری گەورە و ساردی رووه ریگە ی ترامی کردوو و له گەڵ ئیمەدا تاویک سەیری کورسی و قەنەفە ی بە سەرچەفی سپی داپۆشراو، گلۆپ و تەپڵەک و سندووقی نوومی تۆز و ژەنگ، تۆپەڵە رۆژنامە ی رەنگ زەرد هەلگەراو، پاسکیلیکی کچانە ی سووکان بەرزی له لاوه دانراو و کوشنی خەم لێ نیشتیوی کرد. بە لام بە پێچەوانە ی کاتەکانی دلخۆشبوونی، هیچی له سندووقەکان دەر نەهێنا تا بە خۆشییەوه پێشانمان بدات. «منداڵینە، دایکتان بە منداڵی ئەم نەعلانە ی له پێ دەکرد. منداڵینە سەیری بەروانکە ی فوتابخانە ی پوورتان بکەن. منداڵینە، دەتانەوێت قوتووی پاشەکەوتی منداڵی دایکتان ببینن؟»

"سەرمانان دەبیت، وەرن." ئەمە ی گووت و رویشت.

من و کاکم راما کردە بەردەم پەنجەرە و سەیری مزگەوتی بەرامبەر و وێستگە ی ترامان کرد له مەیدانی خوارەوه. پاشان له رۆژنامەکاندا هەوآلی یارییە کۆنەکانی تۆپی پیمان خۆیندەوه. دواتر من گوتم: "بیزار بووم. گەمە ی سەرەوه، یان ژێرەوه بکەین؟"

کاکم بی ئەوهی سەر له سەر روژنامه کان بهرز بکاتهوه، گوتی: "تازه پالەوان له زۆرانبازی تیر نابیت. ئیستا روژنامه دهخوینمهوه."

ئێواره‌ی روژی پیشووتر و سەرله‌به‌یانیی ئەو روژەش هەر یاریمان کردبوو، و به‌رده‌وام کاکم بردبوویهوه.
"تکایه."

"مه‌رجیکم هه‌یه: ئەگەر من ببه‌مه‌وه، دوو وینەم دده‌یتێ. ئەگەر تۆ ببه‌یه‌ته‌وه، یه‌ک وینە وهرده‌گریت."
"نه‌خێر."

کاکم گوتی: "که‌واته یاری ناکەم. وه‌ک ده‌بینیت روژنامه دهخوینمهوه."
وه‌ک هه‌والدزی ئینگلیزی ره‌ش و سپیی ناو فیلمیک که له رابردوودا له سینهمای مه‌له‌ک دیبوومان، به‌ فیزه‌وه روژنامه‌ی به‌ده‌سته‌وه گرت. پاش که‌میک سه‌یرکردنی دهره‌وه له په‌نجه‌ره‌وه، مه‌رجی کاکم په‌سه‌ند کرد.

ده‌سته وینە‌ی زنجیره‌ی ناودارانمان له گیرفانمان دهره‌یتنا و ده‌ستمان کرد به‌ یاری. له پێشدا بردمه‌وه، به‌لام دوا‌ی هه‌فته‌ دانه‌ی ترم دۆراند.

گوتم: "به‌م جو‌ره به‌رده‌وام ده‌یدۆرینم. ئەگەر وه‌ک جاران یاری نه‌که‌ین، واز ده‌هێنم."
کاکم به‌ لاساییکردنه‌وه‌ی ئەو هه‌والدزه گوتی: "باشه. خۆ منیش به‌نیاز بووم ئەم روژنامانه بخوینمهوه."

که‌میک له په‌نجه‌ره‌وه سه‌یری دهره‌وهم کرد. به‌وردی وینەکانی خۆم ژمارد: ۱۲۱ دانه‌م مابوو. دو‌ینێ پاش رویشتنی باوکم ۱۸۳ دانه بوون. نه‌مه‌دو‌یست له‌وه زیاتر خه‌مبار بم و مه‌رجه‌کانی کاکم په‌سه‌ند کرد.

له پێشدا من که‌میکم برده‌وه، به‌لام دیسان ئەو ده‌ستی کرد به‌ بردنه‌وه. ئەو وینانه‌ی له منی دهربه‌ده‌وه، به‌ خۆشحالی ده‌یخستنه‌ سه‌ر وینەکانی خۆی و بۆ ئەوه‌ی من تووره‌ نه‌کات، هه‌یچ پێ نه‌ده‌که‌نی.

پاش که‌میک گوتی: "ئەگەر ده‌ته‌وێت با به‌ رێسایه‌کی تر وازی بکه‌ین. هه‌ر که‌سێک بردیه‌وه، با یه‌ک وینە هه‌لبگریت. به‌لام ئەگەر من بردمه‌وه، خۆم وینە‌ی براوه‌ی خۆم لای تۆ هه‌لده‌بژێرم، چونکه‌ من هه‌ندیک له وینەکانم نییه و تۆیش ئەوانه‌م به‌ هه‌یچ جو‌ریک ناده‌یی."

به‌ هیوای بردنه‌وه په‌سه‌ندم کرد. نازانم چۆن بوو! سی جار له‌سه‌ر یه‌ک دۆراندم و تا حالی بووم چی رووی داوه، دوو دانه له وینە‌ی ژماره ۲۱ی گریتا گاریۆ و وینە‌یه‌کی ژماره ۷۸ی

فاروق پاشام دؤراند. کاکم خۆی دانهیهک له وینهیهی ههبوو. ویستم ههرسیکیان به جارێک بهدهست بهینمهوه و یاری گهوره بووهوه: بهو جۆره، وینهی ژماره ٦٣ی ئاینشتاین، ژماره ٣ی مهولانا، ژماره ١٠٠ی سارکیس نهزاریانی دامهزێنهری کۆمپانیای بنیشت و شهکرلهمههی مامبو و ژماره ٥١ی کلیۆپاترا که من له ههریهکهیان دانهیهکم ههبوو و ئهو هیچیانى نهبوو، به دوو دهست یاری له دهستم دههچوو.

پێم قوت نهدهچوو. لهبههتهوهی ترسی گریانم ههبوو، بهرهو پهنجهره رام کرد و تهماشای دهروههه کرد: نێزیکبوونهوهی ترام له ویستگه، ئهو ئهپارتمانێهه دورانهی له نیتوان لق و چلی داره رووتهلهکانهوه دهبیندران، سهگیکی پالکوتوو لهسهه جادهی بهردرێژ و خۆ خوراندنی تهمهلانهی و ههموو شتیکی ئهو ناوه تا پینچ خولهک لهوهیهه چهند جوان بوون! ئاخ، ئهگهه وهک یاری زار و پیشبیرکیی ئهسپ پینچ جار بگهرا باینه دواوه... ئهو کاته ههرگیز لهگهڵ کاکمدا یاری سهروهه، یان ژیرههه نهدهکرد.

ناوچهوانم نابوو به جامی پهنجهرهکهوه و بئى ئهوهی لهوێ بکیشمهوه، گوتم: "جاریکی تر یاری بکهین؟"

گوتهی: "یاری ناکهم. تۆ دهگریت."

به جۆشهوه چووم بۆ لای و گوتم: "سویند دهخۆم ناگریم. بهلام با وهک جاری یهکهه به مهرجی یهکسان وازی بکهین."
"رۆژنامه دهخوینمهوه."

گوتم: "باشه." دهستهی وینهکانم که تا دههات تهنگ دهبووهوه، تیک دا: "به مهرجهکانی پیشوو. بلی، سهروهه، یان ژیرهوه؟"
گوتهی: "گریان نییه، باشه؟ سهروهه."

من بردمهوه و دانهیهک له فهوزی چاکماکهکانی بۆم درێژ کرد. وهرم نهگرت: "تکایه ژماره ٧٨ فاروق پاشام دهدهیتهوه؟"

گوتهی: "نهخێر، ئیمه وامان نهگوتبوو."

دوو جاری تریش وازیمان کرد، من دؤراند. نهدهبوو یاری سییهه بکهه: بهدهستی لهرزیهوه وینهی ژماره ٤٩ی ناپۆلیۆنم دایی.
کاکم گوتهی: "ئیترا گهه ناکهم."

لێ پارامهوه. دوو جاری تر یاریمان کرد و له بری ئهوهی وینه داواکراوهکانی بدهمی، دهستهی وینهکانی ناو دهستم بهسهه سههه و به ههوادا توور دا: گشت ئهو ٢٨ی مای

ويست، ۸۲ى ژۇل فيرن، ۷ى محمەد فاتىح سولتان، ۷۰ى شاژن ئەليزابېت، ۱ى رۇژنامەنووس جەلال سالىك و ۲ى فۇلتەر كە ماوەى دوو مانگ و نيو بوو ھەموو رۇژنىك بىرم لە دانە بە دانەيان كوردبوو، بە وردى شارەبوومنەو و بە دەربەستەو كۆم كوردبوونەو، بە ھەوادا فرين و پەرش و بلاو بوونەو.

ئاخ ئەگەر لە شوپىنىكى تەواو جياواز، ژيانىكى تەواو جياوازم ھەبووايە. بى ئەو ھى بچمە ژوورى داپىرەم، بە بىدەنگى بەسەر پليكانەى جىرە لى ھاتوودا چومە خوارەو و بىرم لە خزمىكى دوورمان و كارمەندى بىمە دەكرەو كە خۆى كوشتبوو. دايكى باوكم گوتبووى ئەوانەى خويان دەكوژن، لە چالنىكى رەشى ژىر زەويدا دەمىننەو و ناچنە بەھەشت. زۆر باش لە پليكانەكان ھاتبوومە خوارى و لە ناو تاريكىدا راووستام. پىچم كردهو و سەرکەوتمەو سەرى. لەسەر دوايىن پليكانەى تەنىشت ژوورى داپىرەم دانىشتم.

داپىرەم گوتى: "خەسووت لىرە دەستى ناروات. دەبىت ئاگات لە منداڵەكانت بىت و چاوەرى بکەيت."

دايكم گوتى: "بەلام دايە گيان، ديسان تكاتان لى دەكەم، دەمەويت لەگەل منداڵەكاندا بگەرىمەو بۆ ئىرە."

داپىرەم گوتى: "ئاتوانىت بە دوو منداڵەو لەم مالا تۆزاي و رووگەى خىو و دزاندا بژىت." دايكم گوتى: "دايە گيان، پاش ئەو ھى خوشكەكانم شوويان كرد و روشتن، لە سالانى كۆتايى باوكى خوالىخوشبوودا ھەرسىكمان چەند جوان پىكەو لىرە ژيان!" "مەبروورەى خۆم، بە درىزايى رۆژ سەيرى كۆنە كۆوارى نەخش و نىگاردارى باوكت دەكرد."

"سۆپاي گەورەى خوارەو دادەگىرسىنم و ئەم مالا بە دوو رۆژ گەرم دادىت." داپىرەم گوتى: "كاتى خۆى پىتم گوت شووى پى مەكە." دايكم گوتى: "بە دوو رۆژ لەگەل ژنىكدا گشت تۆز و پۆخلى ئەم مالا ناھىلم." داپىرەم گوتى: "من مۆلەت نادەم ژنانى خزمەتكارى دز بىنە ئەم مالا ھەو. كسكدانى تۆزى ئەم مالا و پاكردنەو ھى لە تۆزى جالجالۆكە شەش مانگى دەويت. تا ئەو كاتەش مېردى ئەقل لە ھەوات بۆ مال دەگەرىتەو."

دايكم گوتى: "دايە گيان، ئەمە دوايىن قسەتان بوو؟" "مەبروورەى شىرىنم، كچى جوانم، ئەگەر منداڵەكانت ھەلبگريت و بىتە ئىرە، ئىمە ھەردووكمان بەچى بژىن؟"

"دایه گیان، پیش نهوهی دست بهسه پارچه زهوییه کهی بهبهکماندا بگیرییت، چه ندین جار تکام کرد و لیتان پارامهوه بیفرۆشین."

"من ناتوانم بجمه تاپۆ و واژۆ و وینهی خۆم بدهمه نهوه مرۆگهله قریژه."

دایکم دهنگی بهرز کردهوه و گوتی: "دایه گیان بۆ نهوهی نهوه قسهیه نهکهن، من و دادهم نووسیاری دادمان تا بهر ده رگهی مال هینا."

دایپهرم گوتی: "بههیچ کلۆجیک متمانهم بهو نووسیاری داده نهبوو. به رووخساریدا دیار بوو چهند قۆلپره. لهوانهیه نووسیاری دادیش نهبوویت. بهو جوړهش به دهنگی بهرز لهگهله مندا مهوئی."

دایکم گوتی: "باشه دایه گیان، قسه ناکهم!" رووی قسهی له ئیمه کرد له ژوورهوه بانگی کرد: "مندالینه، مندالینه، خۆتان کۆ بکه نهوه، ده پۆین."

دایپهرم گوتی: "راوهسته، بۆ کوئی! خۆ جارێ دوو قسهمان نهکردوه."

دایکم به چرپه گوتی: "دایه گیان، ئیوه ئیمهتان ناویت."

"ها نهوه بگره، لوقم بدهره مندالان."

دایکم گوتی: "با پیش نانی نیوه پۆ نهیخۆن." لهو ژووره هاته ده ری و له پشت منهوه چووه ژووری بهرامبهر و به کاکمی گوت: "کئی نهوه ویتانهی فری داوه؟ یه کسهر کۆیان بکه نهوه. تۆش یارمهتی بده."

ئیمه دهستمان کرد به کۆکردنهوهی وینهکان و دایکیشم سهری سندووقه کۆنهکانی هه لدایهوه و ته ماشای جلویهرگی سهردهمی مندالی و پهردهی نهخشین و قوتووهکانی ناویانی کرد.

تۆزی ژیر پهیکه ری نامیری رهش و پایدهرداری دروون قورگمی دهبرژاندهوه، ئاوی له چاوم دههینا و لووتمی پر دهکرد.

کاتیک له هۆلی بچووک دهستمان دهشۆری، دهنگی نهرم و پر له پارانهوهی دایپهرم هاته بهرگویمان: "گیانهکه م مهبرووره، نه م کتری و قۆرییه ببه، تۆ زۆر دلت پیتانهوهیه، مافی خۆته. بایپهرم نهوه سهردهمهی والی شام بووه، بۆ دایکی خۆشهویستمی هیناوه. له چین و ماچینهوه هاتووه. تکایه بییه."

دایکم گوتی: "دایه گیان، من له مهودوا هیچ شتیکم لیتان ناویت. نهویش بنینه دۆلاب، نهگه نا، دهیشکین. دهی مندالینه، دهستی دایپهرهتان ماچ بکهن."

دایپهرم دهستی بۆمان دریژ کرد تا ماچی بکهین و گوتی: "گیانهکه م مهبرووره، کچی

جوانم، نه کهیت له دایکی به لنگان و داموت زیز بیت. تکات لئ ده کهم من لیره بئ سهردان و بئ کهس مه هیله.

به خیرایی به سهر پلیکانه کاند هاتینه خوارئ، ههرسیکمان درگه ی گه وره ی ناسنیمان راکیشا و کردمانه وه، له دره وه تیشکی جوانی خورمان دی و پر به سییه کانمان هه وای پاکژمان هه لمژی.

دایپهرم له وسهری پلیکانه کانه وه بانگی کرد: "درگه ی دره وه باش پیوه بدن! مه برووه، ئەم ههفته یه دیسان وهره. دیت، وا نییه؟"

بئ ئەوهی هیچ قسه بکهین، دهستی دایکمان گرت و کهوتینه رئ. تا به ریکه وتنی ترامی دواین ویتسگه به دم گوپگرتن له کوکینی ریبوارانه وه بئ دنگ ماینه وه. پاش ئەوهی ترامی که وته جووله، من و کاکم به بیانوی دانیشن له سهر ئەو کورسییه ی که لیخووری ترامی لئوه دیاره، چووینه ریزی پیشه وه و دهستان کرد به گه مه ی سهر وه، یان ژیره وه. هه ندیک له وانه ی پیشتر دۆراند بووم، سهر له نوئ به دهستم هینانه وه. به و خویشییه وه یاری گه وره بووه وه و به خیرایی دهستم کرد به دۆران.

کاتیک گه یشتینه ویتسگه ی عوسمانبه ی، کاکم گوئی: "با له سهر پاشماوه ی وینه کانت یاری بکهین."

یاریم کرد و هه موویم دۆراند. بئ ئەوهی به یلم چاوی پیوه بیت، دوو دانه له وینه کانم جیا کرده وه و ئەوانی ترم دا به کاکم. چوو مه ریزی پشته وه بۆ کن دایکم. نه ده گریام. وه ک دایکم به خه مباری له په نجه ره وه روانیم بۆ دووکانی ئەنتیکه فرۆشان، نانه واخانه کان، نه خش و نیگاری دووکانی محه له بیفرۆش، سینه مای تان که فیلمه کانی رۆما و ماسیس و هه رقلی ناو فیلمه کانمان تیدا بینیبوو، ئەو مندالانه ی له پال دیواریکی که میک له ولاره راوه ستابوون و رۆمانی به نه خش و نیگاریان ده فرۆشت، سهرتاشیکی مقهست تیژ و مایه ی ترسانی من، شیتی نیوه رووتی گه ره ک و به رده وام راوه ستاوی پیش درگه و چۆنیه تی روانینی بۆ ناله ی خه مگینی ترام و به ریکه وتنی له سه رخۆی و پاشان خیرابوونی. ئیستا هیچ کامیک له و شتانه له ئارادا نه ماون.

له ویتسگه ی هه ربییه له ترام دابه زین. به دم رۆیشتنمانه وه بۆ مال، بیدهنگی و رازیبوونی کاکم له ژیانی خوئی خه ریک بوو منی شیت ده کرد. وینه ی لیندبیرگی شاراهم له گیرفانم ده رهینا.

یه کهم جاری بوو ئەو وینه یه ی ده بینی. به سه رسامی خویندییه وه: "ژماره ۹۱ ی لیندبیرگ!

بەو فرۆكەيەو ە كە بەسەر ئۆقيانوووسى ئەتلەسىدا پىي فرى! ئەمەت لە كوئ دەستكەوت؟"
گوتىم: "من دوينى نەكوترام. زوو هاتمەو ە بۆ مال و باوكم دى پيش روشتنى. ئەو بۆمى
كرى."

گوتى: "كەواتە نيوى ەى منە. لە دواين ياريشدا گوتبوومان پاشماوى سەرجهم
وينەكان. " بە مەبەستى فراندنى وينەكە لە دەستم ەلمەتتىكى بۆم ەينا، بەلام نەيتوانى
بيات. مەچەكمى گرت و خەرىك بوو باى دەدا، بەلام من شەقنىكم دا لە رانى. دەستمان ناىە
يەخەى يەكدى.

دايكم هاوارى كرد: "راوەستن! راوەستن! لە ناوەرەستى شەقامدا!"
راوەستايىن. پياويكى كراقات لە مل و ژنىكى شەپقە بەسەر بەلاماندا تى پەرين. زۆر
شەرم كرد لەو ەى لە شەقام بەيەكدا ەلپژابووين. كاكم دوو شەقاو روشت و خۆى دا بە
زەويدا. رانى گرت و گوتى: "زۆر ديشيت."

دايكم بەچرپە گوتى: "ەلسە، ەلسە دەى. ەموو خەلك تەماشدا ەكەن."
كاكم ەلسا و ەك سەربازى بريندارى ناو فيلمەكان بە ەنگەلەشەلى رى دەكرد. ترسى
ئەو ەم ەبوو بەرەستى ئازارى ەبىت، بەلام ەمان كات بە بينىنى ەالى، لە ناخەو ەئاسوودە
دەبووم. بى ئەو ەى دەم بكەينەو، ەندىك روشتين و پاشان گوتى: "لە مال پيشانت دەدم."
بە دايكمى گوت: "دايە، ەلى دەرزيى لى نەدراو ە."
"لیم درا، دايە."

دايكم هاوارى كرد: "بیدەنگ بن!"
گەيشتیبووينە بەرامبەر مال. بۆ ئەو ەى بپەرينەو ە بۆ بەرى مالى خۆمان، چاوەرپى تىپەرىنى
ترامى لە ماچكاو ە هاتووومان كرد. دواى ئەو بارەلگريك، ئۆتۆبوسى بەگرم و ەورى
بیشكتاش بە دەم دەردانى دووكەلى ئەگۆزەو ە و لەو بەریشەو ە ئۆتۆمبيلكى تايبەت و رەنگ
سونبولى جوورى ديسيتۆ تى پەرى. لەو ساتەدا بينيم مامم لە پەنجەرەو ە سەبرى شەقامى
دەكرد. ئيمەى نەديبوو؛ تەماشاي ئۆتۆمبيلەكانى بەويدا تىپەرىبووى دەكرد. منيش تاويكى
دریژ بۆ ئەوم روانى.

لە زووهو ە رى كرابوو ەو. رووم لە دايكم كرد بۆ ئەو ەى بزەم بۆچى دەستمان ناگریت و
نامانپەرىنتەو ە بۆ ئەوبەر. بينيم لەسەر خۆ دەگرى.

سەرچاوه: رەنگەكانى تر «وتارى ەلپژارده و چىرۆكىك»، ئۆرەان پاموك، چاپخانەى ئيلەتیشم -
ئەستەنبول، چاپى دووم، ۱۹۹۹.